

פרק יח

בתי הדין האזרחיים והדתיים (שפוט).

פקודה המגדירה ביתר דיוק את שפוטם של בתי הדין האזרחיים והדתיים בשאלות וקף ובעניני בקשות לקבלת „דייה“

[1 במכן, 1925]

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי הדין האזרחיים והדתיים (שפוט).

2. וקף לא מושלמי שנעשה בפני בית דין מושלמי דתי לפני התפרסם דבר המלך במועצה על פלשתינה (א״י), 1922, יוכל המקדיש של אותו וקף או, אם מת המקדיש, האפוטרופוס על הוקף, או, אם יש יותר מאפוטרופוס אחד, רוב האפוטרופוסים של הוקף שנתמנו עפ״י שטר הוקף או שנתמנו ע״י בית הדין השרעי לפני יום תחילתה של פקודה זו, לפנות לבית המשפט האזרחי, תוך שמונה עשר חדש מהתאריך דלעיל, בבקשה לתת צו להמיר את הוקף ולעשותו הקדש לצרכי צדקה עפ״י הוראות פקודת ההקדשות לצרכי צדקה; ומשהוגשה הבקשה יוכל בית הדין להודיע שהרכוש יוחזק בתורת הקדש עפ״י הוראות הפקודה דלעיל כאילו נוצר ההקדש עפ״י הוראותיה של אותה פקודה.

3. אם לא הוגשה בקשה כזאת או אם הוגשה ולא נתקבלה ע״י בית המשפט האזרחי —

(א) יוגש לפני בית המשפט האזרחי משפט או משא ומתן משפטי אחר בדבר יסודו או תקפו של וקף כזה מלבד אם יסכימו כל הצדדים הנוגעים בדבר להביא את השאלה שהם נחלקים בה לפני בית המשפט המושלמי הדתי: הצדדים במשפט או במר״מ אחר בבית משפט אזרחי יוכלו לקבל, עפ״י הסכם, צו לעכב את המשפט בבית המשפט האמור בכל עת קודם למתן פסק הדין למען יוכלו להעביר אותו משפט או אותו מר״מ משפטי אחר לבית דין דתי ולהביא מחדש את המשפט או את המר״מ המשפטי האחר לפני בית הדין הדתי ;

פרק יח.

סקורות:

מס' 3 לש' 1925

מס' 29 לש' 1925

מס' 26 לש' 1926

השם הקצר

הפיכת וקפים בלתי מושלמים שנעשו בפני בית הדין המושלמי הדתי להקדשות לצרכי צדקה

מס' 29 לש' 1925

מס' 26 לש' 1926

פרק יד.

השיפוט לגבי יסודם של וקפים לא מושלמים שנעשו בפני בתי דין מושלמיים דתיים.

(ב) משפט או מו"מ משפטי אחר בדבר הנהלת וקף כזה יובא בפני בית הדין של העדה הדתית שמקדיש הוקף השתייך לה: אם לא השתייך המקדיש לעדה דתית או אם אין בית דין קבוע לעדה, יובא המשפט או המו"מ המשפטי בפני בית המשפט האזרחי אשר ידון בו לפי עיקרי הצדק הכלליים.

4. נחלקו בית משפט דתי ובית משפט אזרחי בשאלה אם הענין הנידון הוא ענין של וקף בגדר שפוטו המיוחד של בית דין דתי, מעבירין את הענין לבית המשפט המיוחד שהוזכר בסעיף 55: ע"ל דבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922.

5. כל משפט או מו"מ משפטי אחר בנוגע לזכות הקנין או לזכות החזקה במקרקעים יוחלט ע"י בית משפט אזרחי אף אם טען איזה צד או איזה אדם שהקרקע היא וקף.

6. (1) בתי המשפט המושלמים הדתיים יהא להם שפוט במשפטים של כופר דמים לרגל רצח או חבלה באבר (דייה) כשכל הצדדים הנוגעים בדבר הם מושלמים. במקרים אחרים יהא השפוט לבתי המשפט האזרחיים, אלא אם הסכימו כל הצדדים להעביר את הבקשה לבית המשפט המושלמי הדתי.

(2) מקום שהובא לבית משפט פלילי משפט על רצח או חבלה באבר, יוכל אותו בית משפט פלילי, אם ימצא זאת לנכון ועפ"י בקשתו של האדם הזכאי לקבל דייה, לפסוק סכום שלא יעלה על מאתים וחמשים פונט כדמי פצוי במקום דייה, ובתתו פסק כזה לא יהא מחובתו לנהוג עפ"י תקנות החוק השרעי: הסכום הנפסק יגבה כדרך שגובים חוב אזרחי. אם ניתן צו עפ"י הוראה זו אין להגיש עוד כל תביעה לדייה לפני בית דין מושלמי דתי.

השיפוט בדבר הנהלתו של אותו ווקף.

מחלוקת בשאלת השפוט בנוגע לוקף תובא לפני בית דין מיוחד.

משפטים בדבר זכות קנין או זכות חזקה בנכסי מקרקעין יהיו נידונים ע"י בית משפט אזרחי.

השפוט במשפטי "דייה"

פרק יט

משפט אזרחי של אנשי החילות.

פקודה הדנה בשפוטם של בתי המשפט האזרחיים בפלשתינה (א"י) במשפטים ידועים הנוגעים לאנשי החילות של ממשלת הוד מלכותו בפלשתינה (א"י).

פרק יט.
פקודות:
מס' 27 לט' 1924
מס' 15 לט' 1928
מס' 30 לט' 1934

[1 בלוקטובל, 1924]

1. פקודה זו תקרא פקודת המשפט האזרחי של אנשי החילות. השם הקצר
2. „חיל“ בפקודה זו פירושו איש מאנשי החילות הלוחמים של הוד מלכותו המשמש בתפקידו בפלשתינה (א"י) והמשועבד לחוק חיל האויר או לחוק הצבא או לחוק הצבא ההודי. פירוש
3. (1) אם נאשם אחד החילים באחת העברות דלקמן, היינו בבגידה, ברצח, בהרג, בפשע בגידה, או באינוס תערך חקירה ודרישה מוקדמת ע"י שופט בריטי, ואם העדות שנגבתה דייה לדעתו למסור אותו למשפט, ימסרהו למשפט בפני בית המשפט לפשעים חמורים. חקירה ודרישה מוקדמת
- (2) למרות כל דבר האומר את ההפך בפקודה אחרת, רשאי עורך דין המופיע בפני שופט השלום מטעם הנאשם, לחקור את העדים חקירת יסוד וחקירה שכנגד בחקירה ודרישה המוקדמת של האשמה נגד החיל. מס' 15 לט' 1928
4. בית המשפט לפשעים חמורים הדין במשפטו של חיל שנמסר למשפט על אחת העברות שהוזכרו בסעיף הקודם, יהא מורכב משופטים בריטיים בלבד. הרכבת בית המשפט לפשעים חמורים
5. חיל שנאשם באחת מן העברות שלא מאותן העברות שהוזכרו בסעיף 3 של פקודה זו, הרי בית המשפט האזרחי שידון בהאשמה זו יהא אותו בית המשפט שהיה דן כרגיל אדם על עברה כזאת: האשמות אחרות נגד חילים